

# РЕШЕНИЕ

№ 4644

гр. София, 07.07.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,**  
в публично заседание на 13.06.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Веселина Женаварова**

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **3470** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ във вр. с чл.91 АПК.

Образувано е по жалба на Й. В. В. срещу Заповед №18-2575/10.03.22г. на началника на СГКК-С., с която на основание чл.91, ал.1 АПК е оттеглена Заповед № 18-1886/22.02.2022г. на началник СГКК-С., с която е одобрено изменение на КККР, одобрени със Заповед №РД-18-50/02.11.2011г. на изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение засягащо поземления имот от 14.06.2017г., състоящо се в промяна на част от южната граница на поземлен имот с идентификатор 68134.1107.56 в съответствие с границата на УПИ XI-679, кв.18 по действащ регулационен план на м.“Научно-производствена зона С.“, одобрен със Заповед №РД-50-09-467/28.09.1987г. на гл.архитект на С.. Излагат се доводи за нищожност/незаконосъобразност на оспорената заповед, тъй като не са налице предпоставките за упражняване на правото на отзив от административния орган-издател на акта, доколкото подаденото от А. И. Н. заявление няма характер на жалба срещу оттеглената заповед; пропуснат е преклузивния 7-дневен срок от получаване на жалбата за упражняване правото на отзив по чл.91, ал.1 АПК; липсват мотиви относно пороците, водещи до незаконосъобразност на оттеглената заповед. Иска се прогласяване на нищожността на оспорената заповед, алтернативно – нейната отмяна. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

В съд.з. жалбоподателят Й. В. В., чрез адв.П., поддържа жалбата на заявените

основания.

Ответникът – началник СГКК-С., р.пр., не се представлява в съд.з. и не ангажира становище по делото.

Заинтересованите страни А. И. Л., И. И. Л., С. П. Д.-Н. и А. И. Н., р.пр., не се явяват в съд.з. За А. И. Н. адв.М. оспорва жалбата. Претендира за съдебни разноски.

Административен съд- София град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред началника на СГКК-С. е започнало по заявление вх.№01-706847/15.12.2021г. от Й. В. В. за изменение на КККР, засягащо поземлени имоти с идентификатори 68134.1107.56 и 68134.1107.69, състоящо се промяна на част от южната граница на собствения му поземлен имот с идентификатор 68134.1107.56 в съответствие с границата на УПИ XI-679, кв.18 по действащ регулационен план на м.“Научно-производствена зона С.“, одобрен със Заповед №РД-50-09-467/28.09.1987г. на гл.архитект на С..

За започналата процедура, съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК, са уведомени заинтересованите лица А. И. Л., И. И. Л., И. П. Д.-Н. и С. П. Д.-Н., вписани в КРНИ като собственици на засегнатия от изменението имот с идентификатор 68134.1107.69, чиято площ с процедурираното изменение се намалява от 511кв.в. на 501кв.м., като е дадена възможност за становище и ангажиране на доказателства по преписката.

С възражение с рег.№06-20/17.01.2022г., подадено от името на А. И. Л., И. И. Л., И. П. Д.-Н. и С. П. Д.-Н., подадено чрез пълномощник, възражават срещу изменението.

Като е преценил представените от страните документи и като е приел, че не е налице спор за материално право, началникът на СГКК-С. е издал Заповед №18-1886/22.02.2022г., с която е одобрено исканото изменението на КККР, състоящо се в промяна на част от южната граница на поземлен имот с идентификатор 68134.1107.56 в съответствие с границата на УПИ XI-679, кв.18 по действащ регулационен план на м.“Научно-производствена зона С.“, одобрен със Заповед №РД-50-09-467/28.09.1987г. на гл.архитект на С...

На 15.02.2022г., на основание чл. 61, ал. 1 от АПК, за издадената заповед са уведомени заинтересованите лица - А. И. Л., И. И. Л. и С. П. Д.-Н.. Изпратеното на И. П. Д.-Н. съобщение за заповедта е върнато непотърсено.

Със Заявление рег.№07-5868/01.03.2022г. от А. И. Н., в качеството ѝ на наследник на И. П. Д., починала на 01.12.2005г., е поискала да бъде уведомена като заинтересовано лице по преписката по заявление вх.№01-706847/15.12.2021г.

Като е приел, въз основа на горното заявление, че е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила - поради неправилно определен кръг на заинтересовани лица и неуведомяване на основание чл. 26, ал. 1 от АПК за започналото административно производство на А. И. Н. и не ѝ е дадена възможност за становище и ангажиране на доказателства по преписката, административният орган е счел, че са налице предпоставките по чл.91 АПК да преразгледа въпроса и оттегли сам издаденият административен акт. С оглед горното, началникът на СГКК-С. е издал оспорената в настоящото производство Заповед №18-2575/10.03.22г., с която на основание чл.91, ал.1 АПК е оттеглена Заповед №

18-1886/22.02.2022г. на началник СГКК-С..

Заповедта е съобщена на Й. В. В. на 22.03.2022г., като жалбата срещу нея е подадена на 29.03.2022г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като депозирана в законоустановения преклузивен срок срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Оспорващият се явяват заинтересовано лице по смисъла на § 1, т. 13 от ДР във връзка с чл. 54, ал. 4 от ЗКИР като носител на вещно право върху недвижим имот, засегнат от одобреното изменение. По съществото на жалбата, съдът взе предвид следното:

Оспорената заповед е издадена на основание чл.91, ал.1 от АПК, съгласно който в 7-дневен срок, а когато органът е колективен - в 14-дневен срок, от получаване на жалбата или протеста административният орган може да преразгледа въпроса и да оттегли сам оспорения акт, да го отмени или измени, или да издаде съответния акт, ако е отказал издаването му, като уведоми за това заинтересованите страни. Правото на отзив на административния орган по чл. 91, ал. 1 от АПК не е някакъв вид контрол по административен ред, а законова възможност на органа, като издател на обжалвания акт, сам да го оттегли, отмени или измени при наличие обаче на предвидените за това предпоставки - жалба от заинтересована страна, независимо от адресата ѝ - по-горестоящия административен акт или съда, и определен срок, в който преразглеждането на издадения акт е възможно.

Оспорената в настоящото съдебно производство Заповед № 18-2575/10.03.2022г. на началника на СГКК – С., с която е оттеглена Заповед № 18-1886/22.02.2022г. на началника на СГКК – С. е постановена на основание чл.91, ал. 1 от АПК, предвид постъпило заявление рег.№07-5868/01.03.2022г. от А. И. Н., с което е поискала да бъде уведомена като заинтересовано лице по преписката по заявление вх.№01-706847/15.12.2021г.

Актуалната съдебна практика – напр. Решение № 9713 от 16.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 1867/2020 г., П о., приема, че по принцип текстът на чл. 91 АПК дава възможност на административния орган, издател на акта, да коригира решението си чрез собствен самоконтрол. В резултат на преразглеждането той може да оттегли оспорения акт, да отмени, измени или да издаде съответния акт или документ. Самата формулировка на законната норма е "оспорения акт". Това сочи на изискването пред административния орган да е подадена редовна жалба или протест, които пораждаат своя деволутивен и суспензивен ефект. В 7 - дневен срок от от подаването на редовна, сезираща по - горестоящ административен орган или съда жалба, издателят на административния акт може да преразгледа невлезлия в сила акт. Ако не намери основание за преразглеждане, е длъжен да изпрати жалбата или протеста на компетентния по - горестоящия административен орган или съда. Има се предвид жалба, в случая, отправена до съда, която може да бъде разгледана от административния орган като издател на акта. В случая при наличие на редовна жалба срещу постановения административен акт, годна да предизвика преразглеждането му, е налице едната предпоставка за това и съответно материално правна компетентност на органа да се произнесе по чл. 91, ал. 1 от АПК. В случая, обаче липсва жалба с такова искане, заявлението въз основа на което се е произнесъл административния орган е само за запознаване с преписката, но липсва искане за отмяна на постановения по нея административен акт.

Но дори да се приеме, че заявлението представлява жалба срещу заповедта за изменение на КККР, другата предпоставка по чл. 91, ал. 1 от АПК е административният орган да се произнесе в 7 - дневен срок от момента, в който е получена жалбата. Срокът е преклузивен, а не инструктивен и изтичането му погасява правото на преразглеждане. В настоящия случай този срок към момента на постановяване на оспорената заповед за отзив на началника на СГКК – С. е изтекъл. Това е така, тъй като заявление рег.№07-5868 от А. И. Н. е подадено 01.03.2022г., като от този момент е започнал да тече 7 дневния срок, в който началникът на СГКК – С. е имал право да преразгледа акта и да го отмени сам, като този срок е изтекъл на 08.03.2022г. – вторник, работен ден. Заповед №18-2575 от 10.03.2022г., е издадена след изтичане на посочения срок, поради което е издадена извън рамките на времевата компетентност на административния орган за това.

Предвид гореизложеното, съдът намира оспорваната заповед за нищожна, като постановена при липса на правомощия за издаването ѝ.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя ще следва да се присъдят своевременно заявените и доказани от него разноски разноски за държавна такса – 10лв. и за адвокатско възнаграждение - 650 лв.

Водено от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, Второ отделение, 31 състав

#### Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Заповед №18-2575 от 10.03.2022г. на Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър – С..

ОСЪЖДА СГКК – С. да заплати на Й. В. В., ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 660/шестстотин и шестдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: